

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 012669 13 U
Sarajevo, 07.04. 2014.godine.

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Šahbaza Džihanovića i Branimira Orašanina kao članova vijeća, uz sudjelovanje Natalije Peštović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Centralna izborna komisija BiH, Danijela Ozme broj 7. Sarajevo, protiv rješenja broj UP2 03-1-37-3-1/13 od 15.01.2013.godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, u upravnoj stvari obrade i zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.04.2014.godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Образложење

Rješenjem Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini Sarajevo broj UP2 03-1-37-3-1/13 od 15.01.2013.godine, odbijena je kao neosnovana žalba Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine izjavljena na rješenje inspektora Agencije za zaštitu ličnih podataka u BiH broj 03-1-37-3-149/12 BA od 20.12.2012.godine, kojim rješenjem se nalaže Centralnoj izbornoj komisiji BiH, tačkom I. dispozitiva, da prilikom postupanja po zahtjevima za promjenu biračke opcije-glasanje izvan Bosne i Hercegovine, vrši provjeru autentičnosti ličnih podataka; tačkom II. dispozitiva, da kod obrade ličnih podataka obezbijedi mogućnost revizije postupanja; te, tačkom III. dispozitiva, da je dužna stalno i ubuduće izvršavati naložene upravne mjere pod tačkom I. i II. dispozitiva ovog rješenja, te o preduzetim aktivnostima dostaviti pismenu obavijest Agenciji za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine (u daljem: CIK BiH) je blagovremeno podnio tužbu kojom pokreće upravni spor iz razloga nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene odredbi Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj: 49/06 do 89/11). Navodi iste one razloge iz kojih je u žalbenom postupku osporavala rješenje tuženog-inspektora Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini (u daljem: Agencija) od 20.12.2012.godine.

U odnosu na naloženu mjeru iz tačke I. dispozitiva osporenog rješenja, smatra da je ista uopštena, paušalna i proizvoljna i ne zasniva se na pravilno

utvrđenom činjeničnom stanju, jer je inspektor bez uvida u stvarno stanje, tendenciozno konstatovao da CIK BiH ne vrši provjeru vjerodostojnosti prijave nego samo formalne uslove, tj. da li je prijava popunjena na propisan način sa svim potrebnim podacima kao i da li je dostavljena kopija obaveznog identifikacionog dokumenta uz prijavu, iz čega proizilazi da inspektor Agencije nije razumio i nije shvatio osnovne pojmove „Centralni birački spisak“ i „Izvod iz centralnog biračkog spiska.“ S tim u vezi, poziva se na član 3.3. Izbornog zakona Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj 23/01 do 32/10), prema kojem Centralni birački spisak sačinjava se i vodi na osnovu podataka iz službenih evidencija o prebivalištu državljana BiH koje vodi nadležni organ, drugih javnih isprava i službenih evidencija o državljanima BiH koje vode CIK BiH i drugi nadležni organi i na osnovu javnih isprava i podataka koji se dobiju neposredno od građana. Također, prema članu 3.4. Izbornog zakona BiH, Centralni birački spisak vodi se i obrađuje u elektronskoj formi, a da se evidenciji Centralnog biračkog spiska ili njegovim izvodima pristupa i podaci se obrađuju istom metodologijom i upotrebom istog kompjuterskog programa, na svim mjestima na kojima se obavljaju poslovi obrade i pribavljaju podaci za potrebe vođenja Centralnog biračkog spiska, kao i da se njegova evidencija obrađuje i vodi upotrebom kompjuterske obrade podataka po jedinstvenoj metodologiji, pa shodno navedenom, te Jedinstvenoj metodologiji od 04.02.2008.godine, donesene od strane CIK BiH i Agencije za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka BiH kao i Sporazumu o stalnom pristupu evidenciji prijemnog organa od 30.09.2011.godine, zaključenog između CIK BiH i navedene Agencije, kao i propisima člana 3.5. stav 3. Izbornog zakona BiH, proizilazi da Agencija za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka BiH održava i odgovorna je za cjelokupnu tehničku obradu svih podataka značajnih za evidenciju Centralnog biračkog spiska. Saglasno članu 3.6. Izbornog zakona BiH CIK BiH je odgovorna za tačnost, ažurnost i ukupni integritet Centralnog biračkog spiska izrađuju se na osnovu podataka iz Centralnog biračkog spiska, izrađuje izvode iz Centralnog biračkog spiska za birače koji glasaju van Bosne i Hercegovine na osnovu podataka koje ima CIK BiH i podataka koje dostavljaju građani koji glasaju van Bosne i Hercegovine, što znači da Agencija za zaštitu ličnih podataka u BiH osporeno rješenje zasniva na pogrešnom pravnom osnovu samim tim pogrešnom utvrđenom činjeničnom stanju. Podaci sa kojima CIK BiH raspolaže su podaci iz Centralnog biračkog spiska na osnovu kojih se vrši provjera tačnosti, odnosno autentičnosti podataka podnosioca prijave za glasanje van Bosne i Hercegovine, u konkretnom slučaju putem pošte, a ne samo formalne uvjete da li je prijava popunjena na pravilan način, kako to tvrdi inspektor Agencije za zaštitu ličnih podataka u BiH i na osnovu čega zasniva osporenu upravnu mjeru, pa iz navedenog proizilazi da nije tačan navod inspektora Agencije u obrazloženju rješenja da CIK BiH ne obrađuje lične podatke u skladu sa članom 4. stav 1. tačka d) i članom 7. stav 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka. Tužitelj se također poziva na član 3.15. stav 1, 2, 5, 6, 7. i 8. Izbornog zakona BiH iz koje odredbe proizilazi da popunjenu i potpisanu prijavu i potrebne dokumente podnosilac prijave može poslati telefaksom i elektronskim putem, a postupak i način slanja, primanja, obrade, arhiviranja i zaštite elektronskih prijava i dokumenata utvrđuje CIK BiH posebnim propisom, pri čemu navodi da je CIK BiH donijela Pravilnik o vođenju Centralnog biračkog spiska („Službeni glasnik BiH“ broj 37/10), kojim je pored ostalog propisano sadržaj prijave državljana BiH za glasanje izvan BiH i dokaze o identitetu koje podnosioci prijave moraju dostaviti, stim da je prema članu 3. Zakona o ličnoj karti propisana obaveza lica koje je starije od 18.godina da posjeduje ličnu kartu izdatu u mjestu prebivališta, a za raseljeno lice sa

boravištem u BiH da ima ličnu kartu izdatu u mjestu prebivališta, te da lice koje je izgubilo državljanstvo, mora bez odlaganja vratiti ličnu kartu nadležnom državnom organu. Kako lice koje se registruje za glasanje putem pošte odgovara za tačnost svojih podataka i dokumenata koje dostavlja kao i raspolaganja sa istima, kao i da do eventualne zloupotrebe dokumenata na osnovu kojih se lice prijavljuje ne može doći niti je dolazilo u CIK BiH, tužitelj smatra da je nalažanjem upravnih mjera u pobijanom rješenju, Agencija za zaštitu ličnih podataka u BiH postupila suprotno odredbama Izbornog zakona BiH, odnosno da je prekoračila svoja ovlaštenja s obzirom da u istom daje preporuke da CIK BiH inicira izmjene odredbi Izbornog zakona BiH na način da se usaglase sa upravnim mjerama iz osporenog rješenja, na koji način se Agencija stavlja iznad zakona, tim prije što inspektor Agencije nije uopšte vršio provjeru niti je tražio obrazloženje načina na koji CIK BiH obradjuje zahtjeve birača za glasanje putem pošte, iz kojih razloga su neosnovani njegovi navodi da CIK BiH ne postupa po odredbama Zakona u upravnom postupku, što dokazuje Odlukom o utvrdjivanju i zaključivanju Centralnog biračkog spiska sa stanjem na dan 23.08.2012. godine u 24 sata od 30.08.2012.godine, kojom su prihvaćeni zahtjevi po prijavi birača za glasanje izvan BiH i Odlukom kojom se odbija upis u Izvod iz Centralnog biračkog spiska za glasanje izvan BiH od 03.08.2012.godine, po zahtjevima i prijavi birača za glasanje izvan BiH.

U odnosu na naloženu mjeru iz tačke II. dispozitiva osporenog rješenja, tužitelj smatra da je ista proizvoljna i neutemeljena iz razloga jer je inspektor Agencije dobio informaciju od službenih osoba u CIK BiH ko kada i zbog čega je obradivao nečije lične podatke u CIK BiH, a o istom nije tražio da neposredno izvrši uvid u bazu podataka o biračima koji su podnijeli prijavu za glasanje van BiH, kako bi se uvjerio da se tačno može utvrditi ko, kada i zbog čega je obradivao nečije lične podatke u CIK BiH, kao i da nije tačan navod inspektora Agencije sadržan u obrazloženju pobijanog rješenja da CIK BiH nije osigurala principe adekvatnih tehničkih i organizacionih mjera u skladu sa članom 11. stav 4. Zakona o zaštiti ličnih podataka i Pravilnika o načinu čuvanja i posebnim mjerama tehničke zaštite ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj 67/09, jer je CIK BiH u skladu sa navedenim Pravilnikom, donijela Plan sigurnosti ličnih podataka od 25.08.2011.godine koji je aktom od 29.08.2011. godine, dostavljen Agenciji, na koji ova nije imala primjedbe. Svoje zakonito postupanje obrazlaže navodima da je za izbore 2012.godine cca 43.000 birača podnijelo prijavu za glasanje van BiH od kojih je u izvod iz Centralnog biračkog spiska za glasanje van BiH upisano 37.359., a nakon provjere 5.855 prijava je odbijeno za upis u izvod iz Centralnog biračkog spiska za glasanje van BiH, a u skladu sa svojim zakonskim obavezama CIK BiH je donijela podzakonski akt Pravilnik o vodjenju Centralnog biračkog spiska, pri čemu se poziva na član 1.4. stav 1. Izbornog zakona BiH. Ponovno ističe da zloupotrebe dokumenata na osnovu kojih se lice prijavljuje ne može doći niti je dolazilo u CIK BiH kao i da lice koje se registruje za glasanje putem pošte odgovara za raspolaganje dokumentima u kojima su sadržani njegovi lični podaci, odnosno kad je u pitanju lična karta, kako je to definirano članom 3. Zakona o ličnoj karti, a CIK BiH po službenoj dužnosti poduzima radnje kako bi spriječila zloupotrebu kod glasanja putem pošte davanjem uputa Glavnom centru za brojanje u vezi sa obradom glasačkih listića, odnosno nepotvrđenih glasačkih listića i lica za koja se sumnja da je neko drugi glasao za njih putem pošte.

U pogledu treće upravne mjere sadržane u dispozitivu osporenog rješenja, tužitelj smatra da je ista neprimjenjiva iz razloga jer su upravne mjere iz tačke I. i II. osporenog rješenja, uopštene, paušalne, proizvoljne i ne zasnivaju se na pravilno i tačno utvrđenom činjeničnom stanju, i zato što je Agencija izašla iz okvira svoje nadležnosti, jer se upušta u djelokrug nadležnosti drugih organa kao što je „da obrazac zahtjeva mora promjenu biračke opcije mora biti svojeručno potpisan od strane podnosioca zahtjeva“, pa i kada bi se poglo postupati po navedenoj upravnoj mjeri, njome se ne bi mogla postići svrha zaštite ličnih podataka. Konačno predlaže da se tužba uvaži, te da se ponište osporeno kao i prvostepeno rješenje tuženog.

U opširnom odgovoru na tužbu, tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka ostaje u cijelosti kod osporenog rješenja i predlaže da se tužba odbije kao neonovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbi člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 19/02 do 74/1), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz slijedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizilazi da je nakon što je zaprimila prigovor od 01.10.2012.godine, na nezakonitu obradu ličnih podataka, tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka aktom od 11.10.2012.godine, Centralnoj izbornoj komisiji BiH najavila vršenje vanrednog inspekcijskog nadzora u cilju vršenja uvida u prijavu za glasanje van Bosne i Hercegovine, kao i u drugu dokumentaciju u vezi prijave, koji inspekcijski nadzor je izvršen 12.10.2012.godine, o čemu je sačinjen Zapisnik broj 03-1-37-3-771-3/12, i konstatovano utvrđeno stanje. Konstatovano da je iz ul. broj , podnio CIK BiH prijavu za glasanje izvan Bosne i Hercegovine, na propisanom obrascu PRP-1. Nakon izvršenog neposrednog uvida inspektora u prijavu imenovanog, utvrđeno je da je predmetna prijava zaprimljena u CIK BiH i protokolirana pod brojem , da je dostavljena CIK BiH lično, popunjena hemijskom olovkom, iz čega je vidljivo da nije dostavljena putem faksa ili elektronski, putem e-maila, a prema sadržaju prijave, imenovani ima prebivalište u BiH na adresi ul. broj , a adresa izvan BiH na koju će biti upućen glasački materijal označena je u , opština , ul. broj na ime . Utvrđeno je da je imenovani prijavio privremeni boravak izvan BiH te da je označio opciju glasanja putem pošte, kao i da je kao datum podnošenja zahtjeva označen 17.07.2012.godine. U prijavi je označeno da je uz istu dostavljena kopija lične karte, a uvidom u kopiju utvrđeno je da je ista izdata na ime , pod brojem , dana 04.11.2004. od strane MUP , PS te da kopija lične karte nije ovjerena. Odgovorna lica u CIK BiH su navela da se vjerodostojnost prijave ne provjerava nego se samo vrši provjera da li prijava ispunjava formalne uslove, tj. da li je popunjena na propisan način svim potrebnim podacima, te da li je dostavljena kopija identifikacionog dokumenta uz prijavu, koja kopija ne mora biti ovjerena, jer Izborni zakon ne propisuje takav uslov za valjanost prijave, a u prilogu zapisnika su kopija predmetne prijave, kopija lične karte i koverta koja je adresirana na CIK BiH te je na poledjini koverta navedeno ime sa adresom u BiH, koje su sastavni dio zapisnika, stim da na koverti nema otiska nikakvog pečata tako da se ne može utvrditi na koji način je prijava dostavljena na adresu primaoca. Prema navodima odgovornih lica tužitelja, prijava nije dostavljena lično na protokol

jer bi u tom slučaju na smoj prijavi, pored broja protokola bila sadržana i oznaka „lično“, pa je najverovatnije ista predata u jednoj skupini sa drugim prijavama, u zajedničkoj koverti zbog čega i ne sadrži otisak pečata pošte, međutim, da postoji mogućnost da je bilo više takvih koverti koje se u daljoj proceduri uvezuju, a u konkretnom slučaju to nije učinjeno iz razloga tek provedenih izbora i procedura stim u vezi. S obzirom na konstatovano stanje, u skladu sa članom 41. Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj 49/06, 76/11. i 89/11, naloženo je CIK BiH da u roku od 7 dana Agenciji dostavi pismeno pojašnjenje u vezi dostavljanja, odnosno prijema prijave [redacted] za glasanje izvan BiH, kao i dokaze o navedenom. Predstavnici CIK BiH kao odgovorna lica, nisu imali primjedbe na navedeni Zapisnik, da bi dana 24.10.2012.godine, Agenciji za zaštitu ličnih podataka u BiH, u skladu sa citiranim Zapisnikom, dostavila Informaciju u vezi dostavljanja odnosno prijema prijave [redacted] za glasanje izvan Bosne i Hercegovine, a potom je navedena Agencija svojim rješenjem od 20.12.2012.godine, naložila CIK BiH upravne mjere na koje rješenje je CIK BiH izjavila žalbu koja je osporenim rješenjem tužene Agencije odbijena kao neosnovana.

Prema obrazloženju osporenog rješenja, prvostepeni organ je utvrdio sve relevantne činjenice iz kojih je izveo pravilan zaključak, odnosno, jer je utvrdjeno da je žalitelju podnesena prijava za glasanje izvan BiH na ime [redacted] sa neovjerenom kopijom lične karte, kao i da se ne može utvrditi identitet lica koje je podnijelo prijavu za glasanje izvan BiH na ime [redacted] a koje činjenice ne negira i sam žalitelj u svome aktu od 24.10.2012.godine, prema kojem žalitelj nije vršio identifikaciju lica koje je podnijelo predmetnu prijavu. Nadalje, tužena Agencija prema osporenom rješenju, ne može prihvatiti prigovor žalitelja da se ožalbeno rješenje zasniva na pogrešnom pravnom osnovu i samim time na pogrešnom i nepotpunom utvrdjenom činjeničnom stanju jer je nesporno da shodno članu 3.6. Izbornog zakona, žalitelj izradjuje izvode iz Centralnog biračkog spiska za birače koji glasaju van BiH na osnovu podataka koje ima žalitelj i podataka koje dostavljaju građani koji podnesu prijavu za glasanje van BiH, te da ožalbenim rješenjem nije ni naloženo drugačije postupanje žalitelja, dok je prema članu 9. Zakona o upravnom postupku propisana obaveza potpunog i pravilnog utvrdjivanja svih činjenica koje su od značaja za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, iz kojih razloga takodjer, nisu osnovani navodi žalitelja da je ožalbeno rješenje zasnovano na pogrešnom pravnom osnovu, pa je suprotno navodima žalitelja, pogrešno izveden zaključak o postojanju odnosno nepostojanju određene činjenice ili propuštanja da se utvrde sve relevantne činjenice za donošenje prvostepene odluke koje mogu dovesti do pogrešne primjene materijalnog prava. Takodjer, neprihvatljivim su ocijenjeni navodi žalitelja da bi bilo koji drugi način postupanja u odnosu na dosadašnje, bio suprotan očredbama člana 3.15. Izbornog zakona u skladu s kojima i postupa, odnosno da lice koje se registruje za glasanje putem pošte odgovara za tačnost svojih podataka i dokumenata koje dostavlja, kao i raspolaganja istim, jer je, kako je to prvostepeni organ pravilno utvrdio, potrebno praviti razliku izmedju odgovornosti podnosioca prijave za glasanje iz inostranstva za tačnost podataka navedenih u prijavi i odgovornosti žalitelja za tačnost, ažurnost i ukupni integritet Centralnog biračkog spiska, odnosno, da bi pojedinac mogao snositi odgovornost za tačnost podataka isključivo kada je isti lično dao podatke koji se na njega odnose, dok bi pojedincu bilo apsurdno stavljati na teret odgovornost ukoliko isti nije lično podnio prijavu za glasanje van BiH na jedan od zakonom propisanih načina, pa je neophodno prethodno utvrditi identitet podnosioca prijave

na valjan način kako bi se eventualno mogla utvrditi njegova odgovornost za tačnost podataka navedenih u prijavi, kao i odgovornost za štetu prouzrokovanu građaninu u takvom slučaju, tim prije jer svaka država ima legitimne zahtjeve prema svojim građanima, ali i obavezu prema njima. Prema članu 4. stav 1. tačka d) Zakona o zaštiti ličnih podataka, kontrolor, u ovom slučaju žalitelj, je obavezan da obradjuje samo autentične i tačne lične podatke te da ih ažurira kada je to potrebno, dok je prema članu 7. istog Zakona, kontrolor obavezan provjeriti da li su podaci autentični i tačni, što žalitelj u konkretnom slučaju nije učinio a što i sam priznaje u svojoj Informaciji od 24.10.2012.godine, a samo poštivanjem navedenog principa, bila bi osigurana autentičnost zahtjeva, autentičnost volje i autentičnost ličnih podataka, a obradom takvih podataka svakog građanina koji ima glasačko pravo u skladu sa Izbornim zakonom može se kreirati vjerodostojan Centralni birački spisak za čiju tačnost, ažurnost i ukupni integritet je odgovoran žalitelj. Slijedom navedenog, prema stanovištu tužene, prvostepeni organ je pravilno utvrdio da žalitelj nije uspostavio sistem revizijskog postupanja jer se između ostalog, ne može utvrditi ko je podnio zahtjev za promjenu biračke opcije u ime [redacted] sa njegovim ličnim podacima zbog čega je neophodno ažurirati mjere zaštite sadržane u Planu sigurnosti ličnih podataka žalitelja, u skladu sa Pravilnikom o načinu čuvanja i posebnim mjerama tehničke zaštite ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj 67/09), prema kojem se moraju osigurati principi povjerljivosti, integriteta, raspoloživosti, autentičnosti, transparentnosti i mogućnosti revizije, koji plan je podložen periodičnoj provjeri adekvatnosti propisanih mjera, a kako navodi tužitelj koji se odnose na član 3. Zakona o ličnoj karti nisu relevantni za rješenje konkretne pravne stvari, to je tužena, osporenim rješenjem, imajući u vidu sve navedeno, žalbu tužitelja osporenim rješenjem odbila kao neosnovanu.

Osporeno rješenje je pravilno i zasnovano je na zakonu. Ovo iz razloga jer se u skladu sa članom 3.5. Izbornog zakona Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj: 23/01 do 32/10), Centralni birački spisak vodi po službenoj dužnosti, vodi ga Centralna izborna komisija BiH na temelju evidencije nadležnoga državnoga tijela koje vodi registar građana Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o centralnoj evidenciji i razmjeni podataka („Službeni glasnik BiH“ broj 32/01), osim, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Prema stavu 3. istog člana, nadležno državno tijelo iz stava 2. ovog člana, održava i odgovorno je za cjelokupnu tehničku obradu svih podataka značajnih za evidenciju Centralnog biračkog spiska, dok Centralni birački spisak u skladu sa članom 3.3. Izbornog zakona, sastavlja se i vodi na temelju podataka iz službenih evidencija o prebivalištu i boravištu državljana BiH koje vodi nadležno državno tijelo, drugih javnih isprava i službenih evidencija o državljanima BiH koje vode Centralna izborna komisija BiH i druga nadležna tijela i na temelju javnih isprava i podataka koji se dobiju neposredno od građana. Također, prema članu 3.6. Izbornog zakona, Centralna izborna komisija je odgovorna za tačnost, ažurnost i ukupni integritet Centralnog biračkog spiska, a u vodjenju ovog spiska, izvještava nadležna tijela o uočenim nedostacima i poduzima odgovarajuće mjere i radnje radi otklanjanja nepravilnosti i uspostavljanja tačnosti i ažurnosti Centralnog biračkog spiska; izradjuje izvode iz Centralnog biračkog spiska za raseljene osobe u BiH, odnosno, za birače koji glasaju van BiH, vodi posebne evidencije o osobama kojima je na osnovu zakona oduzeto pravo glasanja i zaključuje i potvrđuje konačne izvode iz Centralnog biračkog spiska koji se koriste za izbore.

U konkretnom slučaju, a povodom prigovora [redacted] iz [redacted] tuženoj Agenciji zbog nezakonite obrade ličnih podataka sa zahtjevom za sprečavanje zloupotrebe njegovih ličnih podataka od strane nepoznatog lica ili više njih, tužena je putem kontrolnog pregleda, na koji je ovlaštena u skladu sa propisima člana 40. Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj:49/06), utvrdila, a što je konstatovano u Zapisniku o izvršenom inspekcijskom pregledu od 12.10.2012.godine, da je predmetna prijava zaprimljena u CIK BiH lično, popunjena hemijsom olovkom, u originalu, odnosno da nije dostavljena putem pošte, putem faksa ili elektronskim putem, putem e maila, da je u prijavi navedeno da imenovani ima prebivalište u BiH na adresi [redacted], ul. [redacted] broj [redacted], a da je kao adresa izvan BiH označena adresa u [redacted], opština [redacted], Ul. [redacted] broj [redacted], na ime [redacted], na koju adresu će biti upućeni glasački materijal i kontakt podaci. Daljim uvidom utvrđeno je da predmetnu prijavu nije podnio [redacted] niti je prijavio privremeni boravak izvan BiH, niti je označio opciju glasanja putem pošte, a kao datum prijave naveden je 17.07.2012.godine, uz koju je dostavljena neovjerena kopija lične karte izdate od MUP-a [redacted] PS: [redacted] na ime [redacted]. Odgovorna lica CIK BiH su izjavila da prijava nije dostavljena lično na protokol te da je najvjerovatnije prijava predata u skupini sa drugim prijavama u zajedničkoj koverti iz kojih razloga nema ni otisaka pečata pošte, a koje činjenice su potvrđene i u Informaciji tužitelja dostavljene Agenciji od 24.10.2012.godine. Iz navedenog činjeničnog stanja, tužena je pravilno izvela zaključak da CIK BiH prilikom prijema predmetne prijave za glasanje van BiH nije vršila provjeru vjerodostojnosti prijave odnosno autentičnosti ličnih podataka u prijavi, odnosno da je došlo do zloupotrebe kopije lične karte i ličnih podataka [redacted] te da nije bilo moguće, zbog načina zaprimanja navedene prijave u službenim prostorijama tužitelja, utvrditi odgovornost za zloupotrebu ličnih podataka i dokumenata [redacted] u konkretnom slučaju, te da navodi tužitelja da je povodom navedenog slučaja obavijestila Centar javne bezbjednosti [redacted] odnosno da je poduzela i druge mjere i radnje koje obuhvataju i prijavu nadležnom tužilaštvu u [redacted]. [redacted] ne oslobadjaju tužitelja da u skladu sa članom 3.5. i 3.6. Izbornog zakona BiH osigura vodjenje Centralnog biračkog spiska i da u punoj mjeri odgovara za njegovu tačnost, ažurnost i ukupni integritet. Ovo tim prije jer prema propisima člana 3.15. istog Zakona, državljanin BiH koji privremeno živi u inostranstvu, a koji ima biračko pravo i upisan je u Centralni birački spisak, da bi se nalazio u izvodu iz Centralnog biračkog spiska za glasanje van BiH, dužan je da za svake izbore podnese ispunjenu i potpisanu prijavu CIK-u uz koju prilaže i dokaz o identitetu, podatke o tačnoj adresi u inostranstvu te izjašnjenje o opciji glasanja u DKP BiH u inostranstvu ili poštom, te da je shodno citiranom članu podnosilac prijave odgovoran za vjerodostojnost podataka koje podnosi uz prijavu, a bliže regulisanje ovog postupka sadržano je i u Pravilniku o vodjenju Centralnog biračkog spiska, iz kojih propisa nesumnjivo proizilazi obaveza CIK BiH da je prilikom prijema prijave za glasanje iz inostranstva, kao što je to u konkretnom slučaju, neophodno izvršiti identifikaciju lica koje je predalo predmetne prijave na koji način se može osigurati tačnost podataka navedenih u prijavi, provjereti validnost kopija i drugih dostavljenih dokumenata kao i identitet lica koje prijavu podnosi, a sve s ciljem osiguranja ukupnog integriteta Centralnog biračkog spiska za čiju tačnost, ažurnost i ukupni integritet je odgovorna CIK BiH u skladu sa članom 3.6. Izbornog zakona BiH.

U konkretnom slučaju, nesporno je utvrđeno, a što i medju stranama nije sporno, da je prijava za glasanje iz inostranstva na ime [redacted] iz [redacted] zaprimljena neposredno u Sekretarijatu CIK BiH, da navedenu prijavu nije podnio [redacted] a da se prilikom prijema koverta sa prijavom/prijavama od strane CIK BiH nije postupilo u skladu sa propisima člana 3.15 Izbornog zakona BiH, te da s toga nije prihvatljivo stanovište tužitelja da bi drugačije njegovo postupanje od načina na koji je prijava zaprimljena, bilo suprotno propisima citiranog člana Izbornog zakona. Naime, Izborni zakon u članu 3.15 izričito propisuje da državljani BiH koji privremeno živi u inostranstvu a koji ima biračko pravo u skladu sa ovim zakonom, i upisan je u Centralni birački spisak, da bi bio uvršten u izvod iz Centralnog biračkog spiska za glasanje van BiH, dužan je za izbore podnijeti prijavu CIK BiH, koja mora biti zaprimljena prije roka koji utvrdi CIK BiH u razdoblju nakon raspisivanja izbora, a uz popunjenu prijavu, koju potpisuje, podnosilac prijave prilaže i dokaz o identitetu podnosioca prijave predviđen ovim Zakonom i podatke o tačnoj adresi u inostranstvu, te izjašnjenje o opciji glasanja u DKP BiH ili poštom. Iz navedenih propisa Izbornog zakona nesumnjivo proizilazi da se evidencije o ličnim podacima, uključujući i Centralni birački spisak, moraju voditi u skladu sa osnovnim principima zakonite obrade ličnih podataka sadržanih u Zakonu o zaštiti ličnih podataka, a da se prilikom postupanja po zahtjevima za promjenu biračke opcije- glasanje izvan BiH, kao što je to u konkretnom slučaju, mora vršiti provjera autentičnosti ličnih podataka, kao i onemogućiti zloupotrebu biračkog prava građanina kao jednog od osnovnih ljudskih prava i sloboda zajamčenih Ustavom Bosne i Hercegovine. Ovo tim prije, jer je osnovni cilj Zakona o zaštiti ličnih podataka da se na teritoriji BiH osigura svim licima bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda a naročito pravo na privatnost i zaštitu ličnih podataka, te sprečavanje neopravdanog i nezakonitog miješanja u privatnost i dostojanstvo čovjeka i građanina. Iz navedenih razloga, mjere koje su CIK BiH naložene rješenjem od 20.12.2012.godine, a koje su potvrđene osporenim rješenjem, s jedne strane, ne diraju u integritet i nadležnosti CIK BiH u skladu sa relevantnim propisima Izbornog zakona BiH, dok su s druge strane, naložene mjere u skladu sa ovlaštenjima tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u BiH u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o Zaštiti ličnih podataka, te s toga, i prema stanovštu ovog suda, ove mjere imaju za cilj da doprinesu da kontrolori koji obradjuju lične podatke, uključujući i tužitelja, osiguraju autentičnost podataka s ciljem osiguranja, u konkretnom slučaju, tačnosti, ažurnosti i ukupnog integriteta Centralnog biračkog spiska koji tužitelj vodi po službenoj dužnosti.

Ostali prigovori tužitelja o kojima osporeno rješenje sadrži relevantna obrazloženja koja prihvata i ovaj sud, nisu od značaja za rješenje konkretne pravne stvari pa ih sud neće posebno obrazlagati.

Iz navedenih razloga, sud je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR

Natalija Peštović

